

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.119/2022/12.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2022. évi december hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2022. március 17. napján kihirdetett 5.B.212/2020/39. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamát egyaránt 5(öt) - 5 (öt) évre súlyosítja.

A feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezést akként változtatja meg, hogy az elítélt a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A pénzbüntetés átváltoztatási lehetősége körében mellőzi a végrehajtási fokozat feltüntetését.

A vádlott kézbesítési címe a tényleges tartózkodási helye.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék 2022. március 17. napján kihirdetett 5.B.212/2020/39. számú, ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetettében (Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés), és ezért 4 év szabadságvesztésre és 4 év

közügyektől eltiltásra, valamint 200 napi tétel pénzbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg, és rendelkezett arról, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Az őrizetben töltött időt a szabadságvesztésbe beszámította. A pénzbüntetés egynapi tételének összegét 2000 forintban határozta meg, és rendelkezett arról, hogy az így kiszabott 400.000 forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén börtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztésre kell átváltoztatni. A vádlottól lefoglalt 90.000 forintra vagyonekobzást rendelt el, míg az eljárás során lefoglalt bűnjelek elkobzását rendelte el.

[2] Az ítélet ellen az ügyész súlyosításért, hosszabb tartanú szabadságvesztés kiszabása, és ehhez igazodóan hosszabb tartamú közügyektől eltiltás érdekében, a vádlott és védője pedig eltérő minősítés és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

[3] Az ügyész fellebbezésének indokolásában kiemelte, hogy a vádlott javára nem értékelhető enyhítő körülményként az, hogy sajnálja, hogy volt nála kábítószer, hiszen ez nem minősül a bűnösségére is kiterjedő beismerő vallomásnak, az időmúlás pedig a büntetési tétel felső határához mérten nem tekinthető jelentősnek. A vádlottal szemben a törvényi minimumot el nem érő tartanú szabadságvesztés nem szolgálja a büntetési célok érvényre juttatását. Az enyhítő szakasz alkalmazását a törvény kivételes intézménynek tekinti, annak feltétele valamilyen különös méltánylást érdemlő ok, mely jelen esetben nem áll fenn. A börtön végrehajtási fokozat elrendelésével a bíróság már értékelte a vádlott megromlott egészségi állapotát. Még a vádlott javára értékelt enyhítő körülmények mellett sem lehet indokolt a bűncselekmény elkövetését tagadó vádlottal szemben a középértékűt lefele ilyen mértékben eltérő szabadságvesztés kiszabása, és az enyhítő szakasz alkalmazása. A büntetési célok eléréséhez a szabadságvesztés tartamának és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának az emelése indokolt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.264/2022/5. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Előadta, hogy az fellebbezések irányára tekintettel a felülbírálat teljeskörű. Az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, ügyfelderítési és indokolási kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított tényállás mentes a megalapozatlansági okoktól, így a másodfokú eljárásban is irányadó, melynek alapján a cselekmény vádirati minősítéssel egyező minősítése törvényes. Tévedett azonban az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott javára jelentősen eltért az irányadó középértékűtől, és még a büntetési tétel minimumát sem szabta ki annak ellenére, hogy az enyhítő szakasz alkalmazására nincs törvényes lehetőség.

[5] A súlyosító körülmények jelentősek, azokat nem semlegesítik az enyhítő körülmények, a cselekmény társadalomra veszélyessége kimagasló.

[6] A vádlottal szemben a büntetési célok elérése érdekében középértékhez közelítő szabadságvesztés kiszabása indokolt.

[7] Ennek alapján indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamát emelje fel.

[8] A védő fellebbezésének indokolásában elsődlegesen indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlott bűnösségét kábítószer birtoklása büntetében állapítsa meg. A védece következetesen elismerte, hogy a kábítószer az övé, de azt kategorikusan cáfolta, hogy azzal kereskedett volna, vagy ilyen irányú szándéka lett volna. Az elsőfokú eljárásban meghallgatott tanúk a vádlotti vallomás valóságtartalmát minden ponton alátámasztják. A lefoglalt kábítószer mennyiségéből még nem vonható következtetés a kereskedési célzatra, az egyéb körülmények viszont – amelyekből az elsőfokú bíróság a kereskedelemre következtetett – túl általános jellegűek, és nem alkalmasak a kereskedési célzat megállapítására.

[9] A vádlott esetében kétséget kizáró módon semmi nem igazolja a kereskedést.

[10] Abban az esetben, ha az ítéltábla ezt az érvelést nem osztja, akkor nem csak az enyhítő körülmények túlsúlya, hanem azok elkövetőre nézve speciális jellege is a büntetés enyhítését kell eredményezze. A súlyosító körülmények között nincs olyan, ami speciálisan a vádlottra vonatkozna, míg a vádlott igen kedvező személyi körülményei és a megromlott egészségi állapota alapján lehetősége van az ítéltáblának a Btk. 38.§ (3) bekezdésében írt kedvezmény alkalmazására.

[11] Indítványozta, hogy az ítéltábla a vádlott felelősségét a Btk. 178.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b) pontja szerint minősülő kábítószer birtoklás büntetében állapítsa meg, és végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztést szabjon ki, másodlagosan pedig különös tekintettel az időmúlásra és a védece megromlott egészségi állapotára, a büntetést enyhítse, és mindkét esetben rendelkezzen úgy, hogy a vádlott a büntetés fele részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsátható.

[12] A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott és a védő a fellebbezését fenntartotta.

[13] A védő előadta, hogy elsődlegesen továbbra is az eltérő minősítés – kábítószer birtoklása – megállapítását kéri, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében kifejtette, hogy védece rendezett életvitelt folytat, hiányszakmában dolgozik, a lefoglalt kábítószer mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát mindössze 20 %-kal haladja meg.

[14] A vádlott egyedül neveli a gyermekét, beteg, idős édesanyjáról is gondoskodik, vele szemben már a büntetőeljárás is elérte a célját, többé nem fog kábítószerrel tartani. Ezért a felfüggesztett szabadságvesztés is megfelelő visszatartó erőt jelenthet a számára. Amennyiben pedig az ítéltábla ezt az érvelést nem osztja, akkor a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés megváltoztatását kéri oly módon, hogy a vádlott a büntetés fele részének kitöltése után feltételes szabadságra bocsátható legyen.

[15] A vádlott személyi körülményeiről nyilatkozott, és elmondta, hogy bocsánatot szeretne kérni, szégyelli magát azért, hogy hazavitte a kábítószerrel. A lányával és az édesanyjával szeretne maradni.

[16] Az ügyészi fellebbezés a súlyosítást célzóan, míg a vádlott és a védő fellebbezése a feltételes szabadságra bocsátásra vonatkozó rendelkezés tekintetében alapos.

[17] A másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezéssel sérelmezett ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

[18] A felülbírálat a fellebbezések irányára tekintettel teljeskörű, így az ítéltábla vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását arra tekintet nélkül, hogy ki, milyen okból fellebbezett.

[19] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi lényeges bizonyítékot beszerezte és értékelte.

[20] A nyilvános ülésen tett nyilatkozata alapján az ítéltábla a vádlott személyi körülményeire vonatkozó megállapításokat annyiban pontosítja, hogy átlagosan havi 500-600.000 forint jövedelemre tesz szert.

[21] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 592.§ (2) bekezdés a) és d) pontjában írt okból részben megalapozatlan, ugyanis az részben hiányosan, részben helytelen ténybeli következtetésen alapuló.

[22] Ez a megalapozatlanság azonban a másodfokú eljárásban a Be. 593.§ (1) bekezdésének a) pontja alapján – az ügyiratok tartalma, és helyes ténybeli következtetés útján – kiküszöbölhető volt.

[23] Így az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének [4] pontját kiegészíti azzal, hogy a vádlott a lakcímén vagy annak környezetében előzetesen egyeztetett találkozók során értékesített is kábítószer.

[24] Az ítélet [5] pontját kiegészíti azzal, hogy a vádlott által tartott kokain nettó tömege 69,75 gramm, a marihuána nettó tömege 18 gramm, melyből 66,96 gramm kokaint és 18 gramm marihuánát és az annak terjesztéséhez használt eszközöket a garázs lépcsőjén egy piros egészségügyi dobozban, míg 2,79 gramm kokaint alufóliába csomagolva a garázs lépcsője mellett felakasztott kabát zsebében tárolt.

[25] A tényállás [6] pontját pedig kiegészíti azzal, hogy a vádlottól lefoglalt kábítószer együttes tiszta hatóanyagtartalma meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 127 %-a, de nem éri el a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 12,7 %-a.

[26] Az így kiegészített tényállás már megalapozott, és az a Be. 593.§ (3) bekezdése alapján a felülbírálat során is irányadó volt.

[27] Az elsőfokú bíróság logikus érveléssel, mérlegeléssel vetette el a vádlottnak azt a védekezését, hogy a kábítószer csak birtokolta, de azzal nem kereskedett.

[28] Helytállóan elemezte az üzenetváltások tartalmát, és alappal jutott arra a következtetésre, hogy a [18] bekezdésben részletezett beszélgetésekben a perc szó valójában a kábítószerre utal. Az e körben kifejtettekkel a másodfokú bíróság mindenben egyetértett, mint ahogy abban is, hogy a más büntetőügyekkel is összefüggésbe hozható telefonelőfizető cég, valamint a titkosított csatorna használata is az illegális tevékenység elfedését hivatott szolgálni.

[29] Arra is helytállóan mutatott rá, hogy az a körülmény, hogy a kihallgatott tanúk nem tettek a vádlottra terhelő vallomást, nem töri meg az objektív bizonyítékokból felálló logikai láncot, ugyanis a kábítószerfogyasztó személyek egyben önmagukat is bűncselekmény elkövetésével vádolnák abban az esetben, ha a kábítószervásárlási szokásaikról beszámolnának, a kábítószer kereskedelmi tevékenységre pedig a tanúk vallomása nélkül is aggálytalan következtetés volt vonható.

[30] Éppen az elsőfokú bíróság által az üzenetváltások körében kifejtettek alapján helytelen a törvényszék azon ténybeli következtetése, hogy a tényleges értékesítés ténye nem állapítható meg kétséget kizáróan.

[31] Ahogy azt az ítéltábla már a fentiekben részletezte, helyes az az elsőbírői megállapítás, hogy a „perc” szó virágnyelven a kábítószerre utal. Éppen ezért amikor a becenév³ becenévű személy azt kérdezi a vádlottól, hogy „megismételhetnék a múlt hetit”, akkor egy már korábban létrejött ügyletre utal. Mindez együtt értékelve azzal az állampolgári bejelentéssel, amely szerint egy terhelt¹ nevű férfi kábítószer értékesít a lakcímén, csak annak a következtetésnek a levonását teszi lehetővé, hogy a vádlott ténylegesen értékesített is kábítószer.

[32] Ez indokolta a tényállás kiegészítésének első részét.

[33] Másfelől pedig indokolt volt a tényállás kiegészítése a kábítószer tényleges mennyiségével és a feltalálási helyével, a házkutatásról készült jegyzőkönyv és az igazságügyi vegyészszakértői vélemény alapján.

[34] Arra is helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az előre kiporciózott alufólia pakettek, valamint a kábítószer adagolásához használt, kábítószerrel szennyezett eszközök is a kereskedői tevékenységet támasztják alá.

[35] A fentiek alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a bűncselekmény minősítése is törvényes.

[36] A 1/2007. Büntető jogegységi határozat valóban azt rögzíti, hogy a kábítószer-kereskedelem a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartásokat foglal magába, melynek során folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adás-vételek által valósulnak

meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény, akkor is, ha ahhoz többlet magatartás nem tartozik. Azonban a tényállás kiegészítésére figyelemmel a kereskedés befejezett alakzata nem csak ezen érvek mentén került megalapozottan megállapításra, hanem a tényleges értékesítések révén is, így az ítéltábla a bűncselekmény minősítésével mindenben egyetértett.

[37] Az elsőfokú bíróság hiánytalanul tárta fel a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket. Azonban még az enyhítő körülmények súlya és nyomatéka sem alapozza meg a Btk. 82.§ (2) bekezdés (2) bekezdés b) pontjában írt enyhítő rendelkezés alkalmazását tekintettel arra, hogy a vádlott beismerő vallomása súlytalan, pusztán arra vonatkozik, amely eredményesen egyébként sem lenne vitatható, nevezetesen a lakásából lefoglalt kábítószer tartására, így nem állapítható meg a vádlott részéről a bűncselekménnyel történő szembenézés, társadalomra veszélyességének felismerése és ekként annak valódi megbánása, tehát nem áll fenn olyan különös méltánylást érdemlő ok, amely az enyhítő szakasz alkalmazását indokolná.

[38] Az viszont kétségtelen, hogy a vádlott életvitele rendezett, büntetlen előéletű, és a cselekmény elkövetése óta újabb büntetőeljárás nem indult ellene, amely megalapozza a szabadságvesztésnek a törvényi minimumban történő megállapítását, így az ítéltábla a szabadságvesztés tartamát öt évre súlyosította, és ehhez igazította a közügyektől eltiltás tartamát is.

[39] A vádlott egészségi állapotára tekintettel az ítéltábla egyetértett az eggyel enyhébb végrehajtási fokozat megállapításával is.

[40] Ugyancsak a vádlott egészségi állapota és rendezett életvitele és különösen a kiskorú gyermek egyedüli nevelése – mint különös méltánylást érdemlő körülmény – adott alapot arra, hogy az ítéltábla a Btk. 38.§ (3) bekezdése alapján akként rendelkezzen, hogy a vádlott a szabadságvesztés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

[41] A pénzbüntetés kiszabása és annak mértéke is törvényes, az ítéltábla a Btk. 51.§ (1) bekezdésében írtak figyelembe vételével mellőzte az átváltoztatás esetére a végrehajtási fokozat feltüntetését.

[42] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, azt a másodfokú bíróság nem érintette.

[43] Az ítéltábla megjelölte a vádlott kézbesítési címét.

[44] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülésen a Be. 606.§ (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a változtatással nem érintett részében a Be. 605.§ (1) és (4) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2022. december 7.

Dr. Szalai Géza s.k. Radnainé dr. Solymosi Viktória s.k. Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 5.B.212/2020/39. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.119/2022/12. számú ítéletében írt változtatásokkal 2022. december 7. napján jogerőre emelkedett.

Dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: